
In memoriam Jan Terlouw

Reut!. Zijn plotseling ongewoon schelle stem roept een vlucht ganzen tegemoet. Eén van de zeldzame momenten dat Jan Terlouw zijn aanwezigheid extra prijs gaf door zijn stem te verheffen. Jan deed zijn intrede op de telpost Corversbos op 9 september 1989. Vele, vele keren heeft hij met zijn vogelvrienden trekvogels geteld in de vroege ochtend. Bij kou zijn muts losjes boven op zijn hoofd; koude deerde hem weinig, zo leek het. Altijd precies op tijd beginnen. Zijn fiets zwaar bepakt en de windmeter mee, voor de weergegevens.

Regelmatig vroegen we Jan om mee te gaan met een excursie buiten het Gooi, naar de waddeneilanden of mee naar het buitenland. Maar niets van dit alles trok hem aan. Jan volgde zijn eigen spoor.

We leefden met hem mee toen de VUT in zicht kwam. Een niet gemakkelijke tijd voor hem door de verandering, maar hij sloeg zich er doorheen en pakte nieuwe activiteiten op. Dat betekende dat hij jaren later zijn tijd als vogelaar moest delen met andere hobby's, zoals het landschapsbeheer. Hoewel hij het kiezen moeilijk vond, heeft hij hier uiteindelijk toch voor gekozen en was Jan veel in de bossen van het Gooi te vinden. Om nieuwe leefgebieden voor dieren te maken en om bestaande waarden te versterken. Ten gunste van dassen, hazelwormen en IJsvogels. Jan Terlouw heeft door zijn onvoorwaardelijke inzet, ook samen met zijn zoon Edwin, veel voor de Gooise natuur betekend. En ondanks dat hij de telpost had verlaten, bleef hij belangstellend naar de resultaten. Maar Jan mocht de dag dat we de seizoenscore van 200.000 vogels zouden bereiken niet meemaken.

Begin dit jaar speelde een verslechtering van zijn gezondheid hem parten. Op 12 november stierf Jan op 72-jarige leeftijd. Jong van geest en eigenzinnig. En sterk, totdat hij op moest geven. We missen in hem, nog steeds, een goede en gewaardeerde vogelvriend. We missen zijn gemopper, op het overheidsbeleid en de jagende medemens. We missen zijn onverwachte lach, doorheen zijn gedempte aanwezigheid. Zijn pretogen toegeknepen. Een oprechte man, bescheiden en onvergelijkbaar. De Vogelwerkgroep het Gooi en Omstreken mist in hem een gedreven vogelaar. Lid sinds 1981. Die trouw zijn ganzen telde in de winderige polder. Die altijd klaar stond als er een beroep op hem werd gedaan om een excursie te leiden, huiszwaluwnesten te zoeken en meeuwenlaapplaatsen te ontdekken. De man die altijd buiten was, en was hij binnenshuis, dan nog deed hij leuke tuinwaarnemingen, waarover hij ons later weer verhaalde. We missen de man die uren met de ladder sjouwde door het bos, nestkast, na nestkast, na nestkast. "Reut!" zei Jan en "reut!" zal het blijven. We zullen hem blijven gedenken door de kreet in stand te houden en door te geven aan de jonge vogeltellers, die de telpost zullen bevolken.

Wij wensen Hannie en de kinderen veel sterkte toe met dit verlies.

Fred van Klaveren